

1 NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU – 22 LUTEGO 2026

Kliknij obraz powyżej

- ✚ **22 lutego** – 11:00 – intencja: za wiernych naszej parafii.
- ✚ **MARGARETKA** – Modlimy się za kapłanów: Ks. Biskupa D. Miehm, Ks. Proboszcza J. Vano, Ks. S. DeCarlo, Ks. St. Witczaka, Ks. P. Seabrook i Ks. L. Lapinid. Pamiętajmy o naszych duszpasterzach.
- ✚ **OŚWIADCZENIE PAPIEŻA LEONA** w sprawie ludobójstwa w Gazie. Tekst po angielsku [TUTAJ](#)
- ✚ „Tax Receipts” za rok 2025 są dostępne do pobrania w kościele.
- ✚ **PONAWIAMY APEL O WSPARCIE NASZEGO KONTA OPERACYJNEGO!** Potrzebujemy większego wsparcia aby wyjść z obecnej trudnej sytuacji finansowej ([patrz apel na stronie parafii](#)). Deficyt powoduje niemożność płatności bieżących rachunków. Liczymy na wasze dalsze wsparcie!
- ✚ Módlmy się za chorych, cierpiących, za służbę zdrowia. Prośmy o Miłosierdzie Boże nad światem, o nawrócenie grzeszników. Szczególnie gorąco módlmy się o potępienie i zaprzestanie ludobójstwa w Gazie, zakończenie działań wojennych na świecie, przywrócenie swobód i wolności oraz zniesienie WSZYSTKICH restrykcji kowidowych i przyjęcie do pracy bezpodstawnie zwolnionych.

W TYM TYGODNIU PATRONUJĄ NAM:

- 23 lutego - św. Polikarp, biskup i męczennik; św. Izabela Francuska, dziewica
- 23 lutego - bł. Stefan Wincenty Frelichowski, prezbiter i męczennik
- 24 lutego - św. Marek Marconi, zakonnik
- 25 lutego - św. Cezary z Nazjanzu, pustelnik
- 26 lutego - św. Aleksander, biskup
- 27 lutego - św. Gabriel od Matki Bożej Bolesnej, zakonnik
- 28 lutego - św. Hilary I, papież

Duch wyprowadził Jezusa na pustynię, aby był kuszony przez diabła. A gdy przepościł czterdzieści dni i czterdzieści nocy, odczuł w końcu głód. Wtedy przystąpił kusiciel i rzekł do Niego: „Jeśli jesteś Synem Bożym, powiedz, żeby te kamienie stały się chlebem”. Lecz On mu odparł: „Napisane jest: »Nie samym chlebem żyje człowiek, lecz każdym słowem, które pochodzi z ust Bożych«”.(Mt 4, 1-4) (Kliknij obraz obok)

Początek Wielkiego Postu jest dla nas wezwaniem, aby przeciwstawić się pokusom, by na nowo wejść na drogę zbawienia. Dzisiejsza liturgia słowa przedstawia Boga, który jak artysta tworzy człowieka i obdarza go życiem. Dla niego tworzy wspaniały ogród. Ten sielankowy obraz zostaje zakłócony przedstawieniem kogoś, kto był najbardziej przebiegły ze wszystkich zwierząt, i sceną opisującą grzech pierworodny. Człowiek został zwiedziony i przekroczył nakaz Boży.

Inną sytuację spotykamy w dzisiejszym fragmencie Ewangelii. Chrystus jest kuszony przez diabła. Jezus na pustyni spędza czterdzieści dni i nocy. Gdy Jezus odczuł głód zjawia się diabeł z propozycją uczynienia z kamieni chleba. Każda z pokus ma pozory dobra. Jezus długo pościł, jest głodny, coś więc złego w zaspokojeniu potrzeby, jaką jest głód? Ta pokusa dotyczy dóbr materialnych. I dotyczy nas. W życiu człowieka pojawia się różnoraki „głód”, chcemy go zaspokoić, to np. lepsza praca, mieszkanie, samochód, pomoc dzieciom... Przecież to dobre, Bóg powinien nas w tym wspomóc. Odpowiedź Jezusa: *Nie samym chlebem żyje człowiek...* Prawdziwego życia nie dają nam dobra materialne, ale prawdziwe życie otrzymujemy od Boga.

Druga pokusa ma miejsce na narożniku świątyni: Rzuć się w dół; jest przecież napisane: *«Aniołom swoim rozkaże o Tobie, a na rękach nosić Cię będą, byś przypadkiem nie uraził swej nogi o kamień»*. Odpowiedzią Jezusa jest całkowite zawierzenie Bogu. Dla nas druga pokusa to domaganie się od Boga znaku, cudu, żeby prowadził mnie według **moich** wizji i planów. Chrystus uczy nas zawierzenia Bogu, **realizacji Jego planu**, chociaż nieraz jest on trudny dla nas do zaakceptowania.

Trzecia pokusa to ukazanie wszystkich królestw świata, ich przepychu i towarzysząca temu propozycja: *„Upadniesz i oddasz mi pokłon, a dam Ci to wszystko”*. Szatan ma swoje królestwo. Dlatego taka stanowcza odpowiedź Jezusa: *Idź precz, szatanie! Jest bowiem napisane: «Panu, Bogu swemu, będziesz oddawał pokłon i Jemu samemu służyć będziesz»*. W naszym życiu mamy również swoich bogów, którym oddajemy cześć, uważamy, że oni prowadzą nas do szczęścia, dobrobytu. Oddalamy się od prawdziwego Boga, nie umiemy odrzucić pokusy życia doczesnego i jego uciech.

Opis grzechu pierworodnego przypomina nam, że jesteśmy słabi, grzeszni, ale Jezus uświadamia nam, że naśladując Go, pozwalając prowadzić się Duchowi Świętemu, karmiąc się słowem Bożym, potrafimy pokonywać pokusy. Pozwólmy, by przez czterdziestodniowy Wielki Post Bóg również nas prowadził.

Na początku postu robimy różne postanowienia więc powinniśmy się zastanowić, jaką cnotę chcemy wypracować, żeby nie trudzić się na próżno. **Wydaje się, że nieraz robimy postanowienia dla samych postanowień, a może warto zastanowić się, jaki chcemy osiągnąć cel.**

Powyższe fragmenty pochodzą z portalu Redemptorystów. Po całość [kliknij tutaj](#)